

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-12
150 Reykjavík

Reykjavík 27. júní 2013

Efni: Umsögn Öryrkjabandalags Íslands um frumvarp til laga um slysatryggingar almannatrygginga, (heildarlög) 6. mál.

Öryrkjabandalag Íslands (ÖBÍ) tók til umfjöllunar erindi velferðarnefndar Alþingis um frumvarp til laga um slysatryggingar almannatrygginga á síðasta löggjafarþingi og skilaði umsögn þann 11. apríl sl.

Með endurframlögðu frumvarpi er sú breyting að „skilgreining á vinnuslysi er nú þannig að átt er við skyndilegan, óvæntan atburð sem veldur meiðslum og gerist án vilja hins tryggða. Skilyrði að um utanaðkomandi atburð sé að ræða hefur verið fellt brott“.

Öryrkjabandalag Íslands er sammála því að skilyrðinu að um utanaðkomandi atburð sé að ræða falli brott eins og lagt er til í frumvarpinu.

Jafnframt látum við hér með fylgja umsögn um fyrra frumvarpið sem var á þingskjali 1115 – 635 mál.

Virðingarfyllst
f.h. Öryrkjabandalags Íslands

Lilja Þorgeirsdóttir
framkvæmdastjóri

Guðríður Ólafsdóttir
félagsmálafulltrúi.

Alþingi
Nefndasvið
Austurstræti 8-12
150 Reykjavík

Reykjavík 11. apríl 2013

Efni: Umsögn Öryrkjabandalags Íslands um frumvarp til laga um slysatryggingar almannatrygginga, þingskjal 1115 – 635 mál.

Öryrkjabandalag Íslands (ÖBÍ) tók til umfjöllunar erindi velferðarnefndar Alþingis um frumvarp til laga um slysatryggingar almannatrygginga.

Athugasemdir við einstakar greinar frumvarpsins.

Í e-lið 1. mgr. 6. gr. eru lagðar til nokkrar breytingar á slysatryggingu íþróttafólks. Í úrskurði úrskurðarnefndar almannatrygginga frá apríl 2010 var talið nauðsynlegt að hafa lagaákvæði það ákvæði reglugerðar að nr. 245/2002 að hinn slasaði æfi hjá íþróttafélagi innan ÍSí. Lagt er til í greininni að bætt verði við ákvæðið áskilnaði um að íþróttafólk þurfi að vera í formbundnu íþróttafélagi og að félagið sé aðili að viðurkenndu íþróttasambandi.

Það að skilda íþróttafólk að vera í formbundnu íþróttafélagið eða í viðurkenndu íþróttasambandi stríðir gegn ákvæði stjórnarskrárinnar um félagafrelsi. Engan má skylda til aðildar að félagi skv. 2. mgr. 74. gr. laga nr. 33/1944 um stjórnarskrá lýðveldisins Íslands og einnig skv. 2. mgr. 11. gr. laga nr. 62/1994 um mannréttindarsáttmála Evrópu. Til að einstaklingur sé slysatryggður ætti að duga að hann æfi skipulega hjá félagi óháð formi þess.

Í 9. gr. er gert ráð fyrir því nýmæli að í g-lið 1. mgr. að auk sjúkráþjálfunar verði kveðið á um greiðslu kostnaðar við iðjuþjálfun og talþjálfun.

ÖBÍ lýsir ánægju sinni yfir þessu nýmæli en bendir jafnframt á að bætt verði í 9. gr. að kveðið verði á um greiðslu vegna kostnaðar vegna áfallahjálpar og félagslegrar ráðgjafar. Er þetta sett fram þar sem eftirfylgni eftir slys er nauðsynleg til að hjálpa tjónþola að vinna úr afleiðingum slyss sem geta verið margvíslegar og kostnaðarsamar.

Í 11. gr. kemur fram að ef slys veldur varanlegri læknisfræðilegri örorku, sbr. 22. gr., skal sjúkratryggingastofnunin greiða slysatryggðum einstaklingi á aldrinum 18-67 ára mánaðarlegan slysaörorkulífeyri eða örorkubætur í einu lagi. Fullur slysaörorkulífeyrir skal vera 408.639 kr. á ári. Tekjur hins slasaða skulu ekki lækka örorkulífeyri samkvæmt þessari grein. Um greiðslur til viðbótar slysaörorkulífeyri fer samkvæmt ákvæðum laga um lífeyrisréttindi almannatrygginga og félagslegan stuðning.

ÖBÍ telur nú vera tækifæri til að hætta tengingu lífeyris slysatryggingakafla almannatrygginga og lífeyriskafla almannatrygginga. Þannig verði um tvö aðskilda bótaþætti að ræða. Samkvæmt núverandi kerfi mun sá sem lent hefur í vinnuslysi áður og fengið metna 10-49% örorku hjá Sjúkratryggingum Íslands þurfa að þola

skerðingu á grunnlífeyri sem því nemur síðar ef hann er metinn til örorku samkvæmt lífeyriskafla almannatrygginga. Engu skiptir þó örorka sem metin er samkvæmt lífeyriskafla almannatrygginga tengist ekkert því slysi sem hann fékk áður metna örorku.

Þannig myndi örorka vegna slysa alltaf vera metin sérstaklega og greidd út t.d. í formi eingreiðslu og ekki hafa áhrif á rétt til lífeyris skv. III. kafla almannatrygginga. Margir félagsmanna ÖBÍ þurfa nú að þola skerðingu á sínar lífeyrisgreiðslur vegna eingreiddra slysabóta mörgum árum fyrir metna varanlega örorku. Þykir það vera bæði íþyngjandi og ósanngjarnt gagnvart þeim einstaklingum.

Ekki er óþekkt að vissar lífeyrisgreiðslur slysatrygginga hafi verið ótengdar öðrum bóttum slysatrygginga. Sem dæmi má nefna að ákvæði almannatryggingalaga um sjúklingatryggingu sem komu með lögum nr. 74/1989 veitti rétt til örorkulífeyris eða eingreiðslu samkvæmt reglum slysatrygginga almannatrygginga. Þessar bætur máttu fara saman við lífeyrisgreiðslur samkvæmt lífeyriskafla laganna. Þykir því eðlilegt og sanngjarnt að svo fari um allar bætur slysatryggingakafla almannatrygginga

Virðingarfyllt
f.h. Öryrkjabandalags Íslands

Hannes I. Guðmundsson
Lögfræðingur ÖBÍ

Guðríður Ólafsdóttir
Félagsmálafulltrúi

Með bestu kveðju.
Guðríður Ólafsdóttir
félagsmálafulltrúi ÖBÍ
Sími 530 6700
Netfang: gudridur@obi.is